

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112239548
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112239548.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom v Bratislave, na ul. Gr?sslingovej č. 4, proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 4.2.2015 č. k. 14C 396/2012-60 a uzneseniu Okresného súdu Prešov zo dňa 1.4.2015 č.k. 14C 396/2012-73 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Potvrďuje uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol, účastníkom náhradu trov konania nepriznal a návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

V odôvodnení uviedol, že :

„Predmetom tohto konania sú spojené veci, ktoré pôvodne napadli Okresnému súdu Stará Ľubovňa a týkali sa exekučných konaní vedených Okresným súdom Stará Ľubovňa:

- exekučná vec sp. zn. 4Er/191/2010 proti povinnému: R. Q., IČO: 43 735 558, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28.5.2010, uznesením zo dňa 7.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2010 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía zmenkového úroku vo výške 0.25% denne zo sumy 1.565,46 EUR od 19.4.2009 do zaplataenia, uznesením zo dňa 7.9.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcich sumu 111,20 EUR, uznesením zo dňa 27.12.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2010 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcich sumu 111,20 EUR a dňa 27.12.2010 súd vydal poverenie na vymoženía uloženej povinnosti 1.565,46 EUR, zmenkový úrok 0,25% denne zo sumy 1.565,46 EUR od 19.4.2009 do zaplataenia, zákonný úrok vo výške 6% ročne zo sumy 1.565,46 EUR od 3.7.2009 do zaplataenia, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 111,20 EUR, trovy predchádzajúceho konania 328,10 EUR, trovy exekúcie.

- exekučná vec sp. zn. 7Er/96/2009 proti povinnej: R. R., nar. XX.X.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 20.7.2009, listom zo dňa 16.9.2009 bol právny zástupca oprávneného vyzvaný na predloženie rozhodcovskej zmluvy a úverovej zmluvy, listom zo dňa 25.9.2009 oprávnený požiadal o predĺženie lehoty na poskytnutie týchto dokladov, listom zo dňa 25.1.2010 súd urgoval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere, listom zo dňa 10.2.2010 oprávnený súdu zaslal zmluvu o úvere, uznesením zo dňa 17.2.2010 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía sumy 160,65 EUR a v časti týkajúcej sa vymoženía úroku z omeškania vo výške 0,25% denne, pričom toto uznesenie bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove a nadobudlo právoplatnosť dňa 23.9.2010, dňa 6.4.2011 súd vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti 123,49 EUR, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 43,78 EUR, trovy predchádzajúceho konania 122,18 EUR, trovy exekúcie,

- exekučná vec sp. zn. IEr/217/2011 proti povinnej: E. K., nar. XX.X.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 26.5.2011, uznesením zo dňa 6.6.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía sumy 680 EUR, v časti týkajúcej sa vymoženía zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 1.511,57 EUR od 11.9.2010 do zaplataenia, v časti vymoženía zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 680 EUR od 29.10.2010 do zaplataenia a v časti týkajúcej sa vymoženía trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 370,47 EUR a zároveň zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcej sumu 79,52 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.6.2011, uznesením zo dňa 20.7.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcej sumu 79,52 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2011, dňa 13.9.2011 súd vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti 831,57 EUR, úrok z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 831,57 EUR od 29.10.2010 do zaplataenia, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 79,52 EUR, trovy exekúcie,

- exekučná vec sp. zn. 5Er/368/2009 proti povinnému: S. R., nar. XX.X.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.10.2009, listom zo dňa 15.10.2009 súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. na predloženie ich spisu a všeobecných podmienok poskytnutia úveru registrovaných u adresáta pod č. 1609/08, listom zo dňa 23.11.2009 súd informoval žalobcu o stave konania v tejto veci, uznesením zo dňa 23.11.2009 bola uložená Stálemu rozhodcovskému súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. poriadková pokuta z dôvodu nesplnenia si povinnosti na základe výzvy súdu, listom zo dňa 8.12.2009 žalobca oznámil súdu, že jeho žiadosť na predloženie zmlúv o úvere považuje za právne neopodstatnenú a požadované doklady súdu nepredložil, listom zo dňa 24.2.2010 Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. súdu zaslal požadovaný rozhodcovský spis tvorený písomnosťami, ktoré boli rozhodné a tvorili základe pre rozhodnutie vo veci samej, uznesením zo dňa 2.3.2010, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Krajského súdu v Prešove súd zastavil exekučné konanie v časti istiny vo výške 321,32 EUR, v časti úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 598,84 EUR od 25.12.2008 do zaplataenia a v časti vymoženía trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 176,59 EUR, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.9.2010, dňa 12.10.2010 bolo súdom vydané poverenie na vymoženie uloženej povinnosti 287,47 EUR, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného 65,36 EUR, trovy exekúcie.

- exekučná vec sp. zn. 3Er/4/2009 proti povinnému: R. R., nar. XX.XX.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.1.2009 a dňa 14.1.2009 bolo vo veci vydané poverenie v súlade s návrhom exekútora.

- exekučná vec sp. zn. 5Er/3/2009 proti povinnej: B. X., nar. X.XX.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 12.1.2009 a dňa 29.1.2009 bolo v tejto veci vydané poverenie úplne v súlade s návrhom exekútora.

- exekučná vec sp. zn. 7Er/659/2010 proti povinnej: R. X., nar. X.X.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 7.10.2010, uznesením zo dňa 24.3.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženía sumy 576 EUR, úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 1.188 EUR od 22.5.2009 do 28.10.2009, zo sumy 1.168 EUR od 29.10.2009 do 23.11.2009 zo sumy 1.158 EUR od 24.11.2009 do 21.12.2009, zo sumy 1.148 EUR od 22.12.2009 do 23.12.2009, zo sumy 1.128 EUR od 24.12.2009 do 22.1.2010, zo sumy 1.098 EUR od 23.1.2010 do 23.2.2010, zo sumy 1.087 EUR od 24.2.2010 do 22.7.2010, zo sumy 1.058 EUR od 23.7.2010 do zaplataenia, v časti prevyšujúcej vymoženie zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 612

EUR od 5.8.2009 do 28.10.2009, zo sumy 592 EUR od 29.10.2009 do 23.11.2009, zo sumy 582 EUR od 24.11.2009 do 21.12.2009, zo sumy 572 EUR od 22.12.2009 do 23.12.2009, zo sumy 552 EUR od 24.12.2009 do 22.1.2010, zo sumy 522 EUR od 23.1.2010 do 23.2.2010, zo sumy 502 EUR od 24.2.2010 do 22.7.2010, zo sumy 482 EUR od 23.7.2010 do zaplataenia a v časti týkajúcej sa vymoženia trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 275,77 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.4.2011, uznesením zo dňa 3.5.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti týkajúcej sa vymoženia trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní na sumu 47,36 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.5.2011, uznesením zo dňa 3.6.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti týkajúcej sa vymoženia trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcich sumu 47,36 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.6.2011, dňa 3.6.2011 súd vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti 482 EUR, zákonného úroku vo výške 6% ročne zo sumy 612 EUR od 5.8.2009 do 28.10.2009, zo sumy 592 EUR od 29.10.2009 do 23.11.2009, zo sumy 582 EUR od 24.11.2009 do 21.12.2009, zo sumy 572 EUR od 22.12.2009 do 23.12.2009, zo sumy 552 EUR od 24.12.2009 do 22.1.2010, zo sumy 522 EUR od 23.1.2010 do 23.2.2010, zo sumy 502 od 24.2.2010 do 22.7.2010, zo sumy 482 EUR od 23.7.2010 do zaplataenia, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní 47,36 EUR, trovy exekúcie, -exekučná vec sp. zn. 7Er/617/2010 proti povinnej: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 30.8.2010, uznesením zo dňa 10.3.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti istiny vo výške 322 EUR, v časti zmenkového úroku vo výške 25% denne zo sumy 684 EUR od 30.6.2009 do zaplataenia a v časti trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 215,90 EUR a zároveň zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcej sumu 71,83 EUR, pričom toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.3.2011, dňa 13.4.2011 súd vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti 362 EUR, úrok z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 362 EUR od 14.9.2009 do zaplataenia, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného 71,83 EUR, trovy exekúcie. - exekučná vec sp. zn. 7Er/384/2009 proti povinnému: Y. X., nar. XX.X.XXXX, žiadosť o udelenie poverenia vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 27.8.2009, listom zo dňa 24.11.2009 súd požiadal právnu zástupkyňu oprávneného o predloženie úverovej zmluvy, listom zo dňa 25.1.2010 súd urgoval oprávneného na predloženie úverovej zmluvy, listom zo dňa 25.1.2010 (súdu doručený dňa 1.2.2010) oprávnený zaslal súdu žiadanú úverovú zmluvu, listom zo dňa 20.7.2010 súd požiadal Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou, a.s. o predloženie zmluvy o úvere, ktorá je založená v ich spise SR 13544/09, listom zo dňa 23.7.2010 Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. súdu zaslal požadovanú úverovú zmluvu, uznesením zo dňa 9.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.3.2011 súd zastavil exekučné konanie v časti istiny vo výške 443,47 EUR, v časti úroku z omeškania vo výške 0,25% denne zo sumy 529,09 Eur od 25.11.2008 do 22.12.2008, zo sumy 452,74 EUR od 23.12.2008 do 23.1.2009, zo sumy 376,40 EUR od 24.1.2009 do 26.2.2009, zo sumy 300,05 EUR od 27.2.2009 do 24.4.2009, zo sumy 223,70 EUR od 25.4.2009 do 25.5.2009, zo sumy 147,35 od 26.5.2009 do 25.6.2009, zo sumy 71 EUR od 26.6.2009 do zaplataenia a v časti vymoženia trov oprávneného vzniknutých v rozhodcovskom konaní vo výške 264,92 EUR a zároveň zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti trov právneho zastúpenia oprávneného v exekučnom konaní prevyšujúcej sumu 75,32 EUR, dňa 13.4.2011 súd vydal poverenie na vymoženie uloženej povinnosti í 135,13 EUR, trovy oprávneného v exekučnom konaní 16,50 EUR, trovy právneho zastúpenia oprávneného 75,32 EUR, trovy exekúcie.

Z príslušných exekučných spisov vyplýva, že exekučný súd skúmal exekučný titul aj s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. v platnom znení a pokiaľ zistil, že rozhodcovský

rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, v tejto časti exekúciu s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení zastavil a následne vydal poverenia na vykonanie exekúcie. V dvoch exekučných veciach, konkrétne proti povinnému R. R. vydal poverenie v zákonnej lehote, keďže žiadosť o udelenie poverenia v tejto veci bola súdu doručená dňa 12.1.2009 a dňa 14.1.2009 bolo vo veci vydané poverenie a vo veci proti povinnej B. X. taktiež vydal poverenie v súlade s návrhom exekútora s tým, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 12.1.2009 a dňa 29.1.2009 bolo vydané poverenie.

Zároveň je z vykonaného dokazovania zrejmé, že údaje žalobcu ohľadom plynutia času od doručenia návrhu súdu do vydania rozhodnutia súdu nie sú správne, pričom súdu nie je jasné z akých podkladov žalobca vychádzal. Navyše vo všetkých príslušných exekučných konaniach súd hneď v priebehu niekoľkých dní po doručení žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyzýval oprávneného, prípadne rozhodcovský súd o poskytnutie súčinnosti (oznámenie informácií, resp. predloženie dokladov).

V prejednávanej veci žalobca vytká súdu nesprávny úradný postup spočívajúci v tom, že nerozhodol v 15 dňovej lehote o zamietnutí žiadostí exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie napriek tomu, že súd vo všetkých týchto veciach poverenie vydal (v dvoch veciach dokonca úplne zhodne s návrhom exekútora). V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že je povinný dôsledne skúmať či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie v každom štádiu konania a to aj bez návrhu. Je povinný skúmať, či podklad, na základe ktorého súdny exekútor žiada o vydanie poverenia je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 41 Exekučného poriadku. Keďže exekučným titulom v danej veci je rozhodcovský rozsudok, je potrebné vychádzať aj z ustanovenia zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

Pri posudzovaní toho, či sa exekučný súd dopustil zbytočných prietáhov možno použiť závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí IV. US 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti žalobcu v obdobnej veci a kedy ústavný súd, okrem iného, zdôraznil, že aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných \ prietáhov. Poukázal na to, že sťažovateľ (teda žalobca) podával žiadosti o udelenie poverenia j hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ale ústavne akceptovateľné.

Súd teda dospel k záveru, že dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti o vydanie poverenia do vydania poverenia rozhodne nie je takej povahy, že by predstavovala porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal ani ďalší predpoklad zodpovednosti za škodu | a to existenciu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, pričom súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou žalovaného a dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal vynaloženie ' uplatnených nákladov na správu a vymáhanie pohľadávky, pretože nepostačuje len jeho tvrdenie o tom, že mu tieto náklady vznikli. Žalobca nepredložil jediný dôkaz na preukázanie škody a teda neunesol dôkazné bremeno. Je potrebné zároveň poznamenať, že nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného nezapríčinil exekučný súd a teda príslušné náklady nie sú v príčinnej súvislosti s postupom exekučného súdu, ale postupom povinného, ktorý dlh voči oprávnenému nesplnil. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje na to, že keďže nebol daný základ nároku, súd neskúmal ani jeho výšku, napr. v súvislosti s dodatočne predloženým znaleckým posudkom zo strany žalobcu.

Podobne v časti požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy nie sú dané dôvody na jej priznanie v zmysle § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Dôvody uvádzané žalobcom sú, podľa názoru súdu, irelevantné. Nebolo zistené, že by došlo k zániku povinného. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného s povinným a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti sú v tomto konaní bezvýznamné, keďže žalobcom je právnická osoba. Žalobca nepreukázal zánik svojich podnikateľských aktivít. V tejto súvislosti nie je možné nezohľadniť samotnú podnikateľskú činnosť žalobcu, o ktorej sa súd už zmienil. Súdom považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ak si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy voči štátu, keď mu škoda mala vzniknúť pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu, ktorou bola nútená zaoberať sa aj Európska komisia, ktorá v mnohých smeroch konštatovala porušenia práv spotrebiteľov.“

Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 2, §17 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 3 zák. č. 514/2003 Z.z., § 44 ods. 2, § 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z..

Na základe uvedeného súd prvého stupňa žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

S poukazom na ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. zamietol aj žiadosť žalobcu o prerušenie konania.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na opätovné prejednanie. Ako dôvod uviedol, že v merite veci sa rozhodlo na základe a s použitím inšpirácie novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z.. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnosti súdneho rozhodnutia. Súd bol pri svojom rozhodovaní jednoznačne viazaný ustanovením § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom pred prijatím zákona č. 412/2012 Z. z. a nemohol interpretovať toto ustanovenie prostredníctvom § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., pretože svojím rozhodnutím aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Stav právnej neistoty existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Súdu neprislúši polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Musí aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Navyše súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ktorá je základom štandardnej ochrany základných práv v Európe a teda aj práva na spravodlivý súdny proces a osobitne práva na prerokovanie veci v primeranom čase. Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory ako napr. nárast ekonomickej trestnej činnosti, rozsah nevybavenej súdnej agendy atď. Je to predovšetkým štát, ktorý musí plniť svoj pozitívny záväzok vo vzťahu k právu na prerokovanie veci v primeranej lehote. Žalobca takýto záväzok nemá.

Žalobca predložil ako dôkaz o vzniku škody znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným posudkom je jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku. Okrem toho, ak bol súdu doručený v čase predchádzajúcim nariadenému súdnemu pojednávaniu návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodu, že prebieha konanie o prejudiciálnej otázke, ktorou je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe ústavnej sťažnosti podanej na Ústavnom súde Slovenskej republiky bol súd povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť.

Odvolací súd v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

V dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu poukazujúcu na to, že aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. podrobne upravujúceho podmienky, z ktorých možno vychádzať pri posudzovaní nesprávneho

úradného postupu nie je možná, táto je právne irelevantná. Súd prvého stupňa aplikoval citované ustanovenie účinné do 31.12.2012.

V danom prípade nesprávny úradný postup mal spočívať v nedodržaní 15 - dňovej zákonnej lehoty stanovenej ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Táto 15 - dňová zákonná lehota sa výslovne vzťahuje na prípady, ak súd po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne. Pre zamietnutie žiadosti Exekučný poriadok žiadnu zákonnú lehotu neurčuje.

Zákon č. 514/2003 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 1 upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, za ktorý považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. V preskúmaných veciach k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia, resp. k zastaveniu exekučného konania došlo postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku. Bol teda zistený rozpor exekučného titulu so zákonom, v dôsledku čoho k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie ani objektívne dôjsť nemohlo.

Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia, resp. o zastavení exekučného konania žiadne zákonné lehoty porušené neboli a teda nie je naplnený jeden zo základných predpokladov pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorými je nesprávny úradný postup spočívajúci v porušení povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Už len nesplnenie tohto zákonného predpokladu je samo o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby. Zákonnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. sú existencia nesprávneho úradného postupu, škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Ak chýba čo i len jeden z týchto predpokladov, zodpovednosť žalovaného daná nie je.

Vo vzťahu k tej časti odvolania, v ktorej sa hovorí o potrebe rozhodnúť o návrhu žalobcu na prerušenie konania je potrebné dodať, že o takomto návrhu bolo rozhodnuté rozhodnutím vo veci samej.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v súlade s § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Vo vzťahu k odvolaniu voči uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku odvolací súd poukazuje na to, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lége podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „poplatkového zákona“), oslobodené od poplatku od 01.07.2007, ktoré bolo zavedené s odkazom na zákon č. 273/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákom č. 286/2012 Z.z. z 11.09.2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších právnych predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákona, došlo k novele zákona o súdnych poplatkoch, pričom bolo vypustené s účinnosťou od 01.10.2012 ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ poplatkového zákona (týkajúce sa vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

Z ustanovenia § 18ca poplatkového zákona v súvislosti s účinnosťou novely poplatkového zákona č. 286/2012 Z.z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu poplatkového zákona s poukazom na znenie § 1 a § 5 citovaného právneho predpisu.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý alebo ak je v Sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.09.2012, keďže pri nich poplatková

povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30.09.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.09.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01.10.2012, zo žaloby za náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 Eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že i sám zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť za odvolanie sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia odvolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobcu v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania a od 01.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa § 6 ods. 2 druhá veta poplatkového zákona, položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov (pórov, tiež uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 12Co 530/2013-97 zo dňa 30.4.2014).

S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.